

Ortadoğu Sahnesinde Kürt Usûlü Dans

Garbis ALTINOĞLU

9 Ağustos 2017

ABD savaş uçaklarının 8 Ağustos'ta Haşdi Şabi birliklerini bombalaması ve 30'dan fazla askeri öldürmesi üzerine yaptığım yorumda şöyle demiştim: Yitirdikçe azan Amerikan neo-faşistlerinin -şimdilik- en son savaş suçu. Herhlde hiçbir devrimci, ilerici ya da ulusal kurtuluşçu güç, Nazi Almanyası'nın günümüzdeki versiyonu olan ABD savaş suçlularının ve onların İsrail, Suudi Arabistan, Türkiye gibi uzantılarının yanında yer almamalıdır.

Bu yorumumun bazı Kürt okurları sinirlendirdiği anlaşıyor. Kürt ulusal hareketinin -kural olarak- ne ABD emperyalizmine ve ne de Siyonist İsrail'e karşı bir tavrı olmadığı, htta son aylarda Suudi gericiliğiyle flört etmeye başladığı gözönüne alındığında bunun hiç de şasırtıcı olmadığı söylenebilir. Dolayısıyla bu rotayı eleştirmeyen ya da eleştiremeyen bu okurların ABD'nin suçlarını sergileyen ve ABD-İsrail-Suudi Arabistan-PKK/ PYD yakınlaşmasına işaret eden bu tür yorumlardan ötürü sinirlenmeleri nesnelerin doğası gereği.

(1) Yanıt ve yorumlarını terbiye sınırları içinde tutmak kaydıyla her okurun sinirlenme ve karşısındakini -gerekiyorsa eğer- sert bir üslpla eleştirme hakkı da var elbet. Yeter ki bu hak saldırganlığa, hakarete vb. dönüşmesin.

Sözünü ettiğim iki okur Haşdi Şabi'yi IŞİD ile özdeşleştirdiler, bu milis örgütünün IŞİD adlı terör örgütünün Şii versiyonu ve İran'ın kuklası olduğunu, Tahran'ın yayılmacı amaçlarına hizmet ettiğini, Kürt düşmanı bir nitelik taşıdığını vb. söylediler. Örneğin Cemal Ökmen şöyle dedi:

Bir IŞİD de Haşdi Şabidir. İran'ın uşakları olduğu için ABD vuruyor. Irak'ta, Türkiye, İran ve Suriye'de 100 binlerce Kürdü ABD ve İsrail mi öldürdü? Bu sol emperyalist kavramlarıyla kimseyi kandırmayın. Hele içinde yaşadığınız

ülkenin emperyalist olduğunu gizlemeye çalışmayın. Bir de sol adına hareket ediyorsunuz.

Ramazan Kandemir adlı okur ise gerici Arap rejimlerinin bayat tanımlamasını yinelemek suretiyle Haşdi Şabi'yi, Misyonu İran'dan Lübnan'a Akdeniz'e kadar bir Şii yayı, koridoru oluşturma olan bir örgüt olarak tanımladı. Aynı okur ABD'nin Irak'ı 2003'de işgal etmesinin nedeninin Saddam Hüseyin kliğinin Irak halklarına uyguladığı terör ve bu klığın 1980'de İran'a saldırısı olduğunu ileri sürdü. Bölgenin tarihinden ve Saddam Hüseyin kliğinin 22 Eylül 1980'de İran'a saldırısının arkasında ABD ve İsrail'in teşvik ve desteği olduğundan habersiz gözüken bu okur daha sonra bana şu çağırını yaptı:

Halk adamıysan halklara acılarına ortak ol Halkların acılarına sebep olan diktatör faşist katillerle ortak olma Halktan saygınlık görmek istiyorsan budur yolu Mazlumun yanında, ezilenin yanında olmalısın Bu diktatör bozuntusu BAAS eskilerinden ne halka, ne de sana fayda var

Yani özetle bu okurlar ABD savaş uçaklarının Haşdi Şabi birliklerini bombalamasından hiç de rahatsız değiller htta bundan sevinç duyduklarını rahatlıkla söyleyebilir ve dahası ABD'nin Türkiye, Suudi Arabistan, Azerbaycan gibi ortaklarının yardımıyla İran'a savaş açmasından daha da büyük bir sevinç duyacaklarını tahmin edebiliriz. (2) Burada esas önemli olan bu iki okurun hatalı, cehlet kokan ve pro-ABD tavrı değil. Esas önemli olan, genel olarak Kürt yurtseverlerinin ve özellikle başında PKK/ KCK ve PYD'nin bulunduğu Kürt ulusal hareketinin tavrının böyle olması. Açıkçası bu hareket ABD'nin, Ortadoğu ülkelerine müdahlesi, savaş açması, bu ülkeleri işgal etmesi nedeniyle buralarda milyonlarca insanın ölmesi, milyonlarca insanın evlerini ve yurtlarını terk etmek zorunda kalması ve bu ülkelerin ekonomilerinin, altyapılarının yıkılmasından, tarihsel ve kültürel zenginliklerinin ve doğal kaynaklarının yağmalanmasından vb. hiç de rahatsız değiller. Daha da beteri onlar, tüm bu ölümlerin ve yıkımların Kürt halkı/ ulusu için tarihsel bir fırsat oluşturduğunu, htta Allah'ın bir lütfu olduğunu düşünüyor olmalılar. İki okurun tavrı da PKK/ KCK'nın ve genel olarak Kürt partilerinin bu pro-ABD gerçeğinin bir yansıması. Tabii bu, hiç de yeni bir gelişme değil. Daha 2001 gibi görece erken bir tarihte PKK, ABD emperyalizmine hiç de soğuk bakmadığını, htta onunla işbirliği yapmak istediğini en üst düzeyde yaptığı açıklamalarla ortaya koymuştu. Örneğin PKK Başkanlık Konseyi üyesi Murat Karayılan El Kaide'nin, 11 Eylül 2001'de ABD'nin New York kentindeki İkiz Kulelere karşı yaptığı ileri sürülen terör eyleminden kısa bir süre sonra verdiği bir demecinde şöyle diyordu:

Şimdi anlaşılıyor ki ABD, bu olayla birlikte yeni bir konsept geliştiriyor.

Dünyanın çeşitli ülkelerinde, bölgelerinde ve en temelinde Ortadoğu'da, Kafkasya'da yeni bir düzenleme geliştirmek istiyor. Bu sadece ABD değil, genel anlamda NATO politikasına dönüşebilir. Dolayısıyla yeni düzenlemede Kürtlerin bu yeni süreci hassasiyetle ele almaları ve kendilerine bir yer yapmaları gerekiyor. Bizim yaklaşımımız budur

Irak'a yönelik bir plan gelişirse, bu yeni süreç Güney'e çok yönlü olarak yansıyacaktır. Şimdi iki şey var: Irak'a yönelik mücadelede Güneyli Kürtler mi esas güç olarak görevlendirilecek, yoksa Türk ordusu mu? (Özgür Politika, 2 Ekim 2001)

PKK Parti Meclisi'nin 5. Genel Toplantısında ise aynı konuda şöyle deniyordu: Irak'taki sistem mücadelesi yeni Ortadoğu sisteminin nasıl olacağını belirleyecek, bu da yeni uluslararası sistemin temel ölçü ve özelliklerini yaratacaktır. Açıkça görülüyor ki Irak üzerinde yoğunlaşan mücadelenin bölgesel ve uluslararası karakteri vardır ve bu mücadele eski sistem ile yeni sistem, eski statüko ile yeni statüko arasındaki bir mücadele olmaktadır. Önümüzdeki süreçte siyasi ve asker düzeyde daha da keskinleşerek çözüm yaratmaya çalışacak olan böyle bir mücadelede Partimizin ve halkımızın yeri, hiç kuşkusuz Kürdü inkr eden ve yok etmek isteyen eski statüko cephesinde değil, yeni bir sistem yaratmak isteyen değişim cephesinde olacaktır. Yine Partimiz ve halkımız baskı, parçalanma ve terör cephesinde değil, demokrasi, barış ve özgür birlik cephesinde saf tutacaktır. Çünkü Kürt halkının olduğu gibi, bölge halklarının ve dünya demokrasi güçlerinin çıkarları burada yatmaktadır. (Özgür Politika, 6 Şubat 2002)

Bu oportünist tutumun daha eski tarihlere dayanan örnekleri de var elbet. Öcalan, Serxwebun'un Kasım 1991'de yayımlanan 119. sayısında NATO'ya ilişkin olarak şunları söylüyordu:

Her şeyden önce, Sovyetler Birliği'nde, Yugoslavya'da ve hatta dünyanın bir çok alanında küçük halkların bağımsızlık mücadeleleri tırmanmaktadır. Bir kere Türkiye'nin şu üniter devlet' politikasını eskisi kadar ABD de içinde olmak üzere uluslararası ortama dayatması mümkün değildir. Varşova Paktı dağıldı. NATO sözde siyasal sorunların ve daha çok da insan hakları sorununun, hatta bağımsızlık isteyen halkların istemlerinin çözülmemeye çalışıldığı siyasal bir kuruma dönüşüyor. NATO bugün kendi gündemine Sovyetler Birliği'ni, Yugoslavya'yı ve Çekoslovakya'yı alıyor, yarın Türkiye'yi gündemine alacaktır. Türkiye'den üniter devlet' anlayışını terketmesini ve federasyondan bağımsızlığa kadar kendisini açık tutmasını isteyecektir. O çok güvendiği NATO'nun yarın ya da öbür gün TC'ye bunu dayatması fazla şaşırtıcı olmamalıdır. NATO anayasası sözde de olsa başından beri bunu savunuyor.

Aslında dünyanın en büyük ve en tehlikeli terör örgütü olan ABD savaş makinası, en azından İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana dünyayı kasıp kavuruyor ve terörize ediyor. Bunu PKK'nın kurucularının ve halihazırdaki liderlerinin bilmemesi olanaksız. Kuruluş belgelerinde, örneğin Kürdistan Devriminin Yolu (Manifesto) adlı broşürde ABD'nin dünya halklarının baş düşmanı olduğunu kabul eden PKK, daha sonra bu konumunu sessiz sedasız değiştirdi ve uzun bir dönemden bu yana ABD'nin saldırgan eylemlerini kınamıyor. (3) Tersine 2002 ve 2003 yılı başlarında, Irak'a karşı yaklaşmakta olan ABD saldırısı öncesinde dünyanın pek çok ülkesinde milyonlarca kişinin katıldığı savaş karşıtı gösteriler yapılırken Kürt ulusal hareketinin bu konuda sessiz kalması, hatta Brüksel'de Irak'a müdahale yanlısı bir gösteri yapması bu örgütün, emperyalizm, asker müdahale, savaş ve barış konularına yaklaşımı bakımından son derece öğretici idi.

Yani bu iki okurun söylediklerinde herhangi bir yeni ya da orijinal yan yok. Bu söylenenler PKK'nın yıllardır savunduğu düşüncelerin daha kaba ve yüzeysel bir biçimde yinelenmesinden ibaret. Ben bu yorumlara karşı, köşeli parantez içinde verdiğim şu açıklamayı yaptım:

[Önce ilkemizi belirleyelim: Eğer bir sömürge, yarı-sömürge ya da bağımlı ülke bir ya da bir kaç emperyalist devletin -ve onların ortaklarının- saldırısına uğramışsa devrimci adalet, saldırıya uğrayandan ve saldırganın ya da saldırganların yenilgisinden yana olmayı gerektirir. Htta Lenin, Sosyalizm ve Savaş adlı broşüründe, sömürgelerin sömürgeci ve emperyalistlere karşı savaşını o denli haklı görüyordu ki,

Örneğin, yarın, Fas Fransa'ya, Hindistan İngiltere'ye, İran ya da Çin, Rusya'ya savaş açsalar, ilk saldıran kim olursa olsun, bu savaşlar, haklı' savaşlar, savunma' savaşları sayılırlar ve her sosyalist, ezilen, bağımlı, eşit olmayan devletin, ezen, köleci, soyguncu büyük' devlete karşı kazanacağı zaferi sevgi ile karşılar diyordu.

Dolayısıyla kapitalist-emperyalist sistemin egemenliği koşullarında biz, liderliğinin siyasal niteliğinden bağımsız olarak emperyalist saldırıya uğrayan ülkelerden yana olmak zorundayız. Bu Britanya'nın saldırısına hedef olan Arjantin (1982 Falkland/ Malvinas adaları savaşı), İsrail'in boyunduruğu altında olan Filistin, Taliban'ın yönetiminde olan Afganistan, Suriye, Irak, İran ve Türkiye'nin işgali altında olan Kürdistan, ABD'nin saldırısına hedef olan Irak, Fransa'nın ve diğer NATO üyesi ülkelerin saldırısına hedef olan Libya vb. için geçerlidir. Falkland/ Malvinas adaları savaşında Arjantin'in başında asker cuntanın bulunması, Saddam Hüseyin'in elikanlı bir faşist diktatör olması, Barzani Kürdistan'nın halkı soyup soğana çeviren bir despotik rejim olması vb.

bu tutumu ve yaklaşımı değiştirmek için bir neden olamaz. Elbette bizim Britanya-Arjantin savaşında ikincisinin zaferinden yana olmamız, asker cuntayı onadığımız ya da desteklediğimiz anlamına gelmez. Tıpkı 2002 yılı boyunca ve 2003 yılında ABD'nin bir dizi yalan eşliğinde Irak'ı işgal planını adım adım yaşama geğirmesine karşı çıkışımızın Saddam Hüseyin rejimini onadığımız ya da desteklediğimiz anlamına gelmediği gibi.]

Bunun üzerine Ramazan Kandemir adlı okur şu yorumu yaptı:

senin ilke dediğin şeyin Marxizmle alakası yoktur Yani faşist diktatörler olacak Her türlü ırkçılığı yapacak ve egemenliği altındaki halkların zindanı olacak, her gün ilerici, demokrat sosyalistler idam edilecek ve daha sonra emperyalist bir ülke ile savaşa girecek bu diktatoryal faşist devlet yönetimi Sosyalistler de emperyalizme karşı, güçlü olan devlete karşı daha zayıf olanı destekleyecek Senin önerdiğin budur Gel buyur Marx'a müracaat et öyle mi diyor İki devlet arasındaki savaşta Marx'ın verdiği örnek şudur: Güçlü olan devlet ile daha zayıf olan devletler arasındaki savaşta sosyalistlerin tavrı ne olmalıdır? Soru budur Marx bunu, 200 kölesi olan köle beyi ile 100 kölesi olan köle beyi arasındaki savaşa benzetiyor. Böylesi durumda sosyalistler 100 kölesi olan köle beyini destekleyip, 200 kölesi olan köle beyini yıkmak değil, bunu sosyalistlerin ve halkın yararına bir iç savaşa dönüştürmek gerekir diyor Marx şimdi senin Saddam'ın İran'a saldırdı, döndü çapul için Kuveyt'e saldırdı ABD'de çıkarları zedelendiği için Saddam şahsında Irak'a saldırdı Derken Saddam, İsrail'e füze fırlattı Sosyalistlerin görevi Saddam'ı desteklemek değil, bu krizi halkın yararına iç savaşa çevirip halkın yararına bir yönetim oluşturmaktır

Faşist BAAS rejimleri tek tek tarihin çöp tenekesine atılacak ve gidiyor, gidecek Dün bu rejimleri oluşturan emperyalistlerdi, halkların zindanıydı bu rejimler, faşizmin en ilkeli ve en ırkçı diktatörlükleriydiler Htta daha da ileri giderek ulusal inkretydılar ve jenosidden asimilasyona kadar hepsini uyguladılar bu faşist BAAS rejimleri Sen insanlara bu rejimleri veya bu rejimlerin koruyucu kalkanı olan devletlerinin mekanizmalarını savunmamızı öneriyorsun Sosyalistlik bu mudur yani? Hiç bir sosyalist gerici, yobaz, katil sömürgeci, faşist rejim ve devlet mekanizmalarını savunmaz, tersine yıkılmasını ister

Ramazan Kandemir denen kişinin bu yorumunu, yazım hatalarını düzelterek ve bazı önemsiz bölümlerini çıkararak sundum. Normalde onun gibi okuduğunu anlamayan, tartışma kültüründen yoksun ve lumpen ağzı kullananların mesajlarına yanıt vermem. Böyleslerini görünce Öcalan'ın BAZI Kürtler için söylediği şu söz gelir aklıma:

Kürtlerde her şey tokatla idare edilir, temel eğitim yöntemi tokattır, küfürdür, sert bakmaktır. Şimdi tümünden böyle düşünülmeseydi, bu işi buraya kadar getiremezdim. (Diriliş Tamamlandı Sıra Kurtuluşa, Weşanen Serxwebun, 1995, s. 216) Kandemir'e, kendisini buna layık gördüğüm için değil ama, pek çok Kürt yurtseverin içinde bocaladığı yanılgılara bir kez daha işaret etmek ve böylelikle Marksistlerin yaklaşımının daha iyi anlaşılması için bir-iki nokta üzerinden yanıt vereceğim.

Kandemir, Marks'ın Güçlü olan devlet, ile daha zayıf olan devletler arasındaki savaşta sosyalistlerin tavrı ne olmalıdır? sorusunu tartıştığını ileri sürüyor. Marks savaş sorununu, net bir nitelik taşımayan güçlü devlet-zayıf devlet kavramları ve ikilemi üzerinden tartışmaz. O işçi sınıfının ve ezilen halkların sömürü ve zulme karşı silahlı direniş ve isyanlarını desteklemiştir. Örneğin Marks, 1871'de Birinci Enternasyonal'in Paris Komünü'nün derslerini tartıştığı bir toplantısında, sınıf egemenliğinin ortadan kaldırılmasının ve sınıfsız topluma geçişin koşullarını anlatırken şöyle diyordu:

böyle bir değişikliğin tamamlanabilmesinden önce, proletarya diktatörlüğü gereklidir ve bunun ilk önkoşulu proletarya ordusudur. Emekçi sınıflar kurtuluş hakkını, savaş alanında kazanmak zorundadırlar. (Aktaran, Savaş ve Barış Sorununda İki Farklı Çizgi, Uluslararası Komünist Hareketin Genel Çizgisi Hakkında Polemik, İstanbul, İnter Yayıncılık, 1988, s. 311)

Marks ile Engels, burjuva ve diğer gerici devletler arasındaki savaşları da ele almış ve değerlendirmişlerdir. Onlar böylesi savaşlarda demokrasi ve ulusal kurtuluşun yolunu açan siyasal hareketlerin ve baş düşman gördükleri devleti/ devletleri zayıflatan ülkelerin zaferinden yana olmuşlardır. Buna bağlı olarak onlar, örneğin Osmanlı İmparatorluğu'nun, dönemin baş düşmanı olan Çarlık Rusyası'nı yenmesini dilemişlerdir. Tabii bu asla onların, Osmanlı devletini, onun rejimini ve iç ve dış politikasını olumluladığı anlamına gelmemiştir. Böyle bir şeyi ancak Ökmen ve Kandemir düşünebilirlerdi.

Kandemir'in verdiği, 200 kölesi olan bey ile 100 kölesi olan bey arasındaki yağma savaşlarında ikisine de karşı çıkma ve ikisini de yıkmak için uğraşma yaklaşımı, emperyalistler arası savaşlarla ilgili. Bu köle sahipleri benzetmesini kullanan da Marks değil, Lenin'dir. O, 1915'de kaleme aldığı bir broşürde, yukarda da sunmuş olduğum alıntıdan görülebileceği gibi emperyalist devletlerin sömürge ve bağımlı ülkelere karşı giriştikleri işgal ve savaşları lanetliyor ve,

her sosyalist, ezilen, bağımlı, eşit olmayan devletin, ezen, köleci, soyguncu büyük' devlete karşı kazanacağı zaferi sevgi ile karşılar (Sosyalizm ve Savaş, Ankara, Sol Yayınları, 1976, s. 13) diyordu. O daha sonra sözlerini şöyle sürdürüyordu:

Ama şöyle bir durumu gözünüzün önüne getirin: 100 kölesi olan bir köle sahibi, kölelerin daha dil' bir dağılımı için 200 kölesi olan bir köle sahibine karşı savaşa giriyor. Açık ki, bu durumda, savunma' savaşı ya da anayurdun savunulması için' savaş deyimlerinin kullanılması, tarihsel bakımdan yanlış, ve uygulamada, halkın, işin inceliğini aramayan ve cahil kimselerin, kurnaz köle sahiplerince aldatılması olur. İşte bugünkü emperyalist burjuvazi, köleliği sağlamlaştırmak ve kuvvetlendirmek için köle sahipleri arasındaki savaşı, ulusal' ideoloji ve anayurdun savunulması' gibi sözlerle halka yutturmak istemektedir. (aynı yerde, s. 13-14) Yani Lenin, köle sahipleri arasında emperyalist yağmanın ürünlerinin daha dil ve daha eşitlikçi paylaşımı için savaşı onayan/ destekleyen ve kendi burjuvazisini ve devletini destekleyen ve emperyalist savaşı, anayurdun savunulması gibi gösteren sosyal-şovenleri sergiliyor ve lanetliyordu.

Öte yandan benim Arjantin asker cuntası, Saddam Hüseyin kligi vb. hakkındaki görüşlerim belli olduğu hilde Kandemir çıkıp benim Baas rejimlerini savunduğumu söyleyebiliyor. Özetle yinelemek gerekirse ben Baas türü rejimleri ya da diğer bağımlı ülkelerdeki gerici, despotik ve faşist rejimleri savunmuyorum esas düşman olan emperyalist devletlerin bu ülkeleri hedef alan saldırılarına karşı çıkıyorum. Aynı biçimde ABD emperyalistlerinin Haşdi Şabi'yi vurmasını kınamam benim ne bu milis örgütünü ve ne de bugünkü Irak devletini desteklediğim anlamına gelir. Haşdi Şabi'nin bir burjuva ordusu olduğunu kabul etmekle birlikte onun IŞİD vb. terör örgütlerine karşı savaşını onar ancak gerek bu milis örgütünün ve gerekse bugünkü Irak rejiminin Sünni Arap, Kürt, Türkmen ve diğer halklara karşı olumsuz eylemlerini de kınarım. Tutarlı devrimcilik hem emperyalistlerin Türkiye, Irak, İran, Suriye, Kuzey Kürdistan gibi ülkelerin içişlerine müdahalelerini, saldırılarını ve bu ülkelere karşı ambargo uygulamalarını kınamayı gerektirir ve hem de bu ülkeler halklarının sözkonusu rejimleri devirerek yerlerine devrimci-demokrat rejimler getirmek amacıyla sürdürdükleri kavgayı desteklemeyi. Ancak açık emperyalist müdahale ve saldırı koşullarında dış saldırgana karşı direniş öncelik taşır. (3)

Baas rejimlerini faşist olarak niteleyen Kandemir büyük olasılıkla bu rejimlerin ancak 1960'ların ortalarında ve ikinci yarısında iktidara geldiklerini, ilk iktidara geldikleri dönemlerde esas olarak ulusal burjuva bir nitelik taşıdıklarını, emekçi köylüler ve kent emekçileri yararına bazı reformlar yaptıklarını, ABD, Britanya, Fransa gibi emperyalist devletlerin Ortadoğu'daki hegemonyasını zayıflattıklarını ve ancak zamanla daha bürokratik, daha baskıcı ve daha gerici ve hatta faşist bir nitelik kazandıklarını bilmiyor. Daha da

beteri o, PKK liderlerinin, Alparslan, Yavuz Sultan Selim, Mustafa Kemal hakkında aptalca ve çocukça hayaller beslediği ve Türk burjuva hükümetlerine ve Türk Baası diye nitelendirebileceğimiz Türk asker kliğine pek çok kez stratejik uzlaşma ve bağlaşma/ kardeşlik önerileri götürdüğü gerçeklerini de görmezden geliyor.

Bilmem Cemal Ökmen'in, Hele içinde yaşadığınız ülkenin emperyalist olduğunu gizlemeye çalışmayın. Bir de sol adına hareket ediyorsunuz biçimindeki sözlerine yanıt vermem gerekir mi? Herhlde bir parça Marksizm ya da uluslararası tarih ve uluslararası ilişkiler bilgisi olanlar, Türkiye'nin emperyalist olmadığını, olamayacağını bilirler. Türkiye'nin olsun, diğer bazı bağımlı ülkelerin olsun emperyal hayalleri, yayılmacı hırsları olabilir. Türkiye gibi yüzyıllar boyunca bir dizi halkı kendi boyunduruğu altında tutmuş olan ülkelerin egemen sınıflarının ve htta bir ölçüde Türk halkının kolektif ruhunun derinliklerinde Osmanlı ve yayılmacı hevesler ve duygular olması nesnelerin doğası gereğidir. Ama bundan ötürü Türkiye'yi emperyalist iln etmek olanaksızdır. Böylesi motiflerin varlığından hareketle ülkeleri emperyalist iln ettiğimiz takdirde, sadece Türkiye'yi değil, Suriye'yi, Irak'ı, Pakistan'ı, Hindistan'ı, htta Ermenistan'ı ve -Ökmen'in zaten yaptığı gibi- İran'ı emperyalist saymak kaçınılmaz hle gelecektir. Burada Ökmen'in, tümüyle haksız yere gasbettiği Filistin toprağının üzerine oturan ve Ürdün, Mısır, Suriye, Lübnan, Irak gibi komşu ülkelerin topraklarında gözü olan İsrail'i bu listeye neden almadığı sorusu da kaçınılmaz olarak gündeme gelecektir. Aynı yaklaşımla, geçmişin büyük imparatorluklarını -Roma İmparatorluğu, Emevi ve Abbasi devletleri, Moğol İmparatorluğu, Sasani İmparatorluğu, Çin İmparatorluğu, Büyük Selçuklu devleti, Osmanlı İmparatorluğu gibi devletleri de emperyalist iln etmek olanaklı hle gelecektir. Htta, Irak'ta, Türkiye, İran ve Suriye'de 100 binlerce Kürdü ABD ve İsrailin öldürmediğinin altını özenle çizen iki okurum, Tanrının kendilerine vadettiği toprakları Yahudilerin ellerinden almaya kalkıştıkları için sadece terörist olmakla suçlamakla yetinmeyecekleri Filistinlileri, bu ilginç teorilerinin yardımıyla bir de emperyalist iln edebileceklerdir.

NOTLAR

(1) Suriye Demokratik Güçleri Eşbaşkanı İlham Ehmed iki ay kadar önce, Suudi El Riyad gazetesine verdiği bir mülakatta şöyle dedi:

Suudi Arabistan Suriye'nin kardeşi ve Müslümanlar için önemli bir ülkedir. SDG, Suriye'deki çatışmayı sona erdirmeyi ve tüm mezhepsel ve ulusal projelerden arındırılmış demokratik bir Suriye inşa etmeyi amaçlayan

lkelerle işbirliği yapmaya hazırdır. (SDF boosts relations with Saudi Arabia, praises its role in stabilization' of Syria/ SDG Suudi Arabistan'la ilişkilerini ilerletiyor, onun Suriye'nin istikrarlılaşması' konusundaki rolünü övüyor, South Front, 10 Haziran 2017)

19 Haziran'da AmedToday Haber'de yayınlanan bir habere göre ise PYD Eşbaşkanı Salih Müslim, İran'ı ve Suriye'yi eleştirdikten sonra, Arap aşiretleri ile Kuzey Suriye'deki Kürtler arasında iyi ilişkiler olduğunu belirtmiş ve, Suudi Arabistan ve Körfez lkelerinin varlığının halklar ve farklı toplumlar arasındaki kardeşliğin bağlarını sağlamlaştırmaya yardımcı olacağını umuyorum

Bizim ynetimlerimizde Shammar, Aneza, Tay ve Harb kabilesi ve diğer kabileler gibi lider konumda olan birçok kişi var ve bu ilişkilerle gurur duyuyoruz (Salih Müslim: İran hkmeti Suriye'deki Kürtleri baltalamaya çalışıyor) demişti. (Bkz. Salih Müslim, Suudi Riyad haber sitesine açıklamalarda bulundu)

(2) calan, Kürdistan'da Türklük, İşlmiyet ve Ulusal Kurtuluşuluk adlı yazısında şöyle diyordu:

Unutmamak gerekir ki, İşlm lkelerinde yeni bir İşlm ıkış yaşanıyor. İşlm ideolojisi görünümü altında, halklar anti-emperyalist tutumlara giriyorlar. İran bunun en açık u noktası oluyor (Serxwebun, Kasım 1990, Sayı: 107) PKK nderi bir broşüründe ise şöyle diyecekti:

İşlmın genelde ABD emperyalizmi, özelde onun Türk işbirlikçileri tarafından tehlikeli bir biçimde, İşlm kökenli halkların uyanışını engellemek ve daha çok da İran İşlm Devrimi'nin anti-emperyalist özelliklerini boşa çıkarmak için kullanılması sözkonusudur. Bunun yanısıra sahte İşlmci akımlara Ortadoğu monarşilerince muazzam parasal destek yapılmaktadır. Kısım Müslüman Kardeşler' teşkilatında bu destek somutlaşmıştır. Ve Türkiye'de de RP'nin içinde, daha önce de MSP bünyesinde bu destek somutlaşmıştır. (Din Sorununa Devrimci Yaklaşım, Köln, Weşanen Serxwebun, 1991, s. 66)

Öcalan sözlerini şöyle sürdürecekti:

İran İşlm Devrimi'nde görülen, geleneksel dış baskıya karşı olma özelliğidir. Irak'ın İşlm devrimine yönelik saldırılarına karşı bir kez daha tarihte hem Irak gerici rejimine ve hem de emperyalizme karşı ilerici bir işlev görmüştür. Her ne kadar mezhepsel grnmlyse de, İran Devrimi, znde İran halklarının ve daha çok da Fars halkının milli çıkarlarını ön plana alan bir başkaldırıdır ABD'nin etkilerine ve yine Saddam nderlikli gericiliğin saldırganlığına karşı tavrı olumludur. Özellikle emperyalizme karşı dini ideolojinin nasıl kullanılabileceğini, yine yerel gericiliğe karşı (şahlık ve monarşik rejimlere

karşı) nasıl dikilebileceğini ortaya çıkarabilmiştir. (s. 66-67)

(3) Bu belgede şöyle deniyordu:

Savaşa son anda giren ve coğrafik mevkiinden dolayı pek zarar görmeyen ABD emperyalizmi, ayrıca savaşta yaptığı vurgun yüzünden, çok güçlü bir devlet hline geldi. ABD, emperyalizmin başına geçerken, bir yandan bu yıkıntı hlindeki ekonomileri onarmak, öte yandan bunun karşılığı olarak kapitalizmin sömürgeler mirasına sahip çıkmak durumundaydı. (Kürdistan Devriminin Yolu (Manifesto), Köln, Weşanen Serxwebun, 1984, s. 73)

Bu broşürün bir başka yerinde ise, Ortadoğu halklarının İngiliz ve Fransız emperyalistleri ve yerli gerici klikler tarafından parçalanması anlatılırken, bugün de emperyalist sistemin başını çeken ABD emperyalizmi (aynı yerde, s. 192) sözcükleri kullanılmıştı.

Author Details

Garbis ALTINOĞLU

maryamohannes@yahoo.fr

Bunu paylaş:Facebook'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Twitter üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Linkedln üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pinterest'te paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)WhatsApp'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Daha fazlaArkadaşınızla e-posta üzerinden paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Skype'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Telegram'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Reddit üzerinde paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Pocket'ta paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)Tumblr'da paylaşmak için tıklayın (Yeni pencerede açılır)